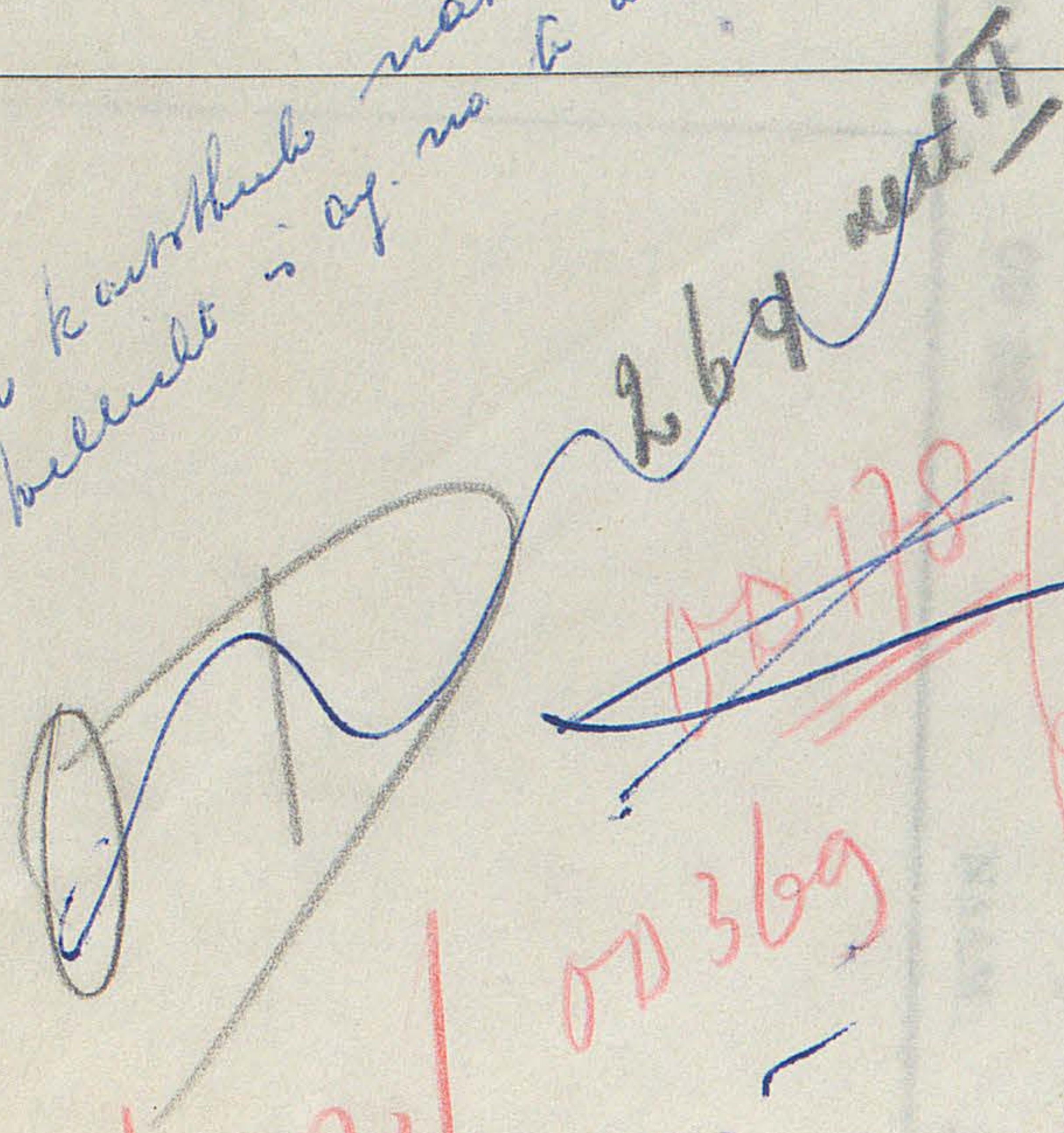

Am karthika naris
pallathu is ag. no. to arthak ally.

~~178~~
MINI

46/402/

spuqa s 269
Ja

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 369

NAAM: WEERWOLF (actie kamp Duindorp)

1. Aan B.

In dit dossier is sprake van een zekeren Krouwel die "De Waarheid" verspreid zou hebben. Over Cornelis Krouwel, geb. 22-6-28 te den Haag en werkzaam op Bureau Secr.Gen.Min.v.O. is een checking aangevraagd.

Is het U wellicht mogelijk na te gaan of hier sprake is van denzelfden?

D 20-2-47

Stau

S VII 24-2-47

2 Het betreft hier twee verschillende personen; bovendien is de C. Krouwel werkzaam op het Bureau vt. Secr. Gen. Min. v. O. onder een vrouwelijke bijnaam en rapport dd. 4. 3. '47.

Franklin 5-3-47

3

Kan II ; voor antwoord zie rapport 4-3-47
7-3-47

4

met no. 3406 naar BTX Zenden B II 5-3-48.

5

minuut 4 dient te vervallen C II 9-3-48. V

6

Ingezien n.a.v. PD 5431 Wigmans/van Ooijen. Opleggen.
C II 18/6/48 V

27 Juli 1948.

11216

Volont
OPGELEGD

28 JULI 1948

ACD/42151

Onderwerp: Afschrift van een schrijven uit het dossier Teun de Hoog.

Onderstaand schrijven is afkomstig uit het dossier x van Teun de Hoog (schuilnaam Harry Beijnders), welk dossier toebehoorde aan het B.G.'s-Gravenhage te Rotterdam.

Teun de Hoog zou gedurende de bezettingsjaren vele illegale werkers geliquideerd hebben in zijn hoedanigheid van V-man voor wijlen Majoor van Breugem, in leven Majoor van Politie te Amersfoort. Van Breugem is in het laatst van November 1944 te Amersfoort in zijn woning op geheimzinnige wijze vermoord.

Rotterdam, 20 Mei 1945.

AFSCHRIJFT

Gearresteerd in Capelle a/d Ysel op 10 Mei 1945 door arrestatieploeg.

Teun de Hoog (schuilnaam Harry Beijnders), S.D. agent, door meerdere personen herkend, in het bezit van Engelsche papieren, volgens zijn verklaring afkomstig uit een veroverde geallieerde tank. Hij verklaarde o.m. in contact te hebben gestaan met Obersturmführer S.S. Fuchs, momenteel verblijf houdende in een krijgsgevangenenkamp in de omgeving Zeist.

Genoemde Fuchs gaat zeer binnenkort op transport naar Duitsland en heeft connecties met Comm. Parij Deutschland. Tevens had Fuchs contact met een nu nog steeds opererende groep C.P.N. Amsterdam Otto I, waarbij aangesloten zijn 3 Duitse S.D.ers en 4 Hollandsche S.S.ers. Zij hebben de beschikking over een Duitse L.K.W. en Engelsche springstoffen. Het ligt in hun voornemen zeer binnenkort een aanslag te plegen op Mr. v. Heuven Goedhart en Prins Bernard.

Tevens is bij deze groep aangesloten zekere Limburger, zich noemende Alex Loffelt, S.D. agent. Deze groep Otto I staat tevens in contact met een 2e CPN-groep, Hans II, ook te Amsterdam werkzaam, waarbij o.m. zijn aangesloten 2 SD'ers, waarvan 1 bewaker was in kamp Amersfoort.

Bovendien werd gearresteerd op 10 Mei j.l. de SD-agent, Van Zon, hoofdzakelijk werkzaam geweest in Rotterdam, die nauw samenwerkte met bovengenoemde De Hoog. Hij was instructeur der W.A. in de omgeving van Oud-Leusden.

Zoowel De Hoog als Van Zon zijn op 20 Mei j.l. overgebracht naar de Strafgewangenis aan den Noordsingel te Rotterdam, terwijl het dossier, betrekking hebbende op genoemde heeren, bij José is gedeponereerd.

Onderzoek naar C Krouwel
en
D.Krouwel.

Naar aanleiding van de vraag, of de in het dossier O.D. no.369 (Weerwolf (actie Kamp Duindorp) in rapport no. 41, dd. 23.4.1946, KROUWEL, die in het kamp Duindorp "De Waarheid" zou hebben verspreid, dezelfde zou kunnen zijn als CORNELIS KROUWEL, geboren 22.6.1928 te 's-Gravenhage en werkzaam op het Bureau van den Secretaris-Generaal van het Ministerie van Oorlog, is dezerzijds een onderzoek ingesteld, waaruit het volgende is gebleken:

1. Op het bureau van den Secretaris-Generaal van het Ministerie van Oorlog is geen Cornelis Krouwel, geboren 22.6.1928 te 's-Gravenhage werkzaam.
2. Wel is aan vorengenoemd bureau werkzaam als arbeidscontractante, CORNELIA KROUWEL, geboren te 's-Gravenhage 22.6.1928 en wonende Boddaertstraat 11 te 's-Gravenhage. (Geboortedatum en plaats komen overeen met die van den vermeenden Cornelis Krouwel). /
3. De in het dossier O.D. no.369 bedoelde Krouwel is genaamd: DIRK KROUWEL, geboren 25 Maart 1889 te 's-Gravenhage. Deze Krouwel werd op 22 Juni 1919 aangesteld tot Schoolknecht aan de Lagere School, gevestigd aan den Zuidwal no.47 te 's-Gravenhage (in het rapport no.41 van dossier OD. no.369 is sprake van een zekeren Krouwel, die vroeger concierge van een school aan den Zuidwal geweest zou zijn).
Krouwel werd op 22.7.1937 ontslagen wegens het bereiken van den pensioengerechtigden leeftijd. Hij woonde destijds aan het adres Hoefkade 427 te 's-Gravenhage.
Na de bevrijding werd hij in het kamp "Duindorp" als bewaker aangesteld, doch werd op 1 Mei 1946 als zoodanig ontslagen, op grond van het feit, dat hij totaal ongeschikt bleek te zijn voor die functie. Van den man ging geen initiatief uit. Hij woont thans aan het adres Troelstrakade no.707 te 's-Gravenhage.
Van eenige familierelatie tusschen laatstgenoemde Krouwel, die geen kinderen heeft, (zijn vrouw Gezina Johanna Muller, geboren 3 Mei 1886 te Haarlem is op 22 Januari 1936 overleden) met Cornelia Krouwel die op het Ministerie van Oorlog werkzaam is, is niets gebleken.

's-Gravenhage, 4.3.1947.

No.4.

1402 / 46

R A P P O R T

Op Woensdag 9 October 1946 omstreeks 17 uur werd ik, G. v.d. Meulen, Hoofdagent van Politie der Gemeentepolitie te 's-Gravenhage, tevens Buitengewoon Veldwachter dier Gemeente, door mijn echtgenoot opgebeld. Zij deelde mij mede, dat zich aan mijn woning een heer uit Leiden had vervoegd, met het verzoek een onderhoud met mij te mogen hebben.

Thuis gekomen, bleek deze heer te zijn MEERBEEK- Albertus Theodorus Johannes, geboren te Leiden, 6 April 1924, wonende aldaar Pasteurstr. No 50 A. Hij deelde mij mede, dien middag telefonisch getracht te hebben mij te bereiken, doch door afbreking van het gesprek, had hij zijn doel niet kunnen bereiken. Hij verklaarde:

"Ik onderhoud nog steeds contact met mijn vroegere medegedetineerde Mr. Blankenaar, wonende te Leiden, Zeemanlaan No 24. Wij bespreken dan o.a. eventuele acties te ondernemen ten behoeve van ondergedoken politieke delinquenten en wel in dien zin om deze menschen, als zij op de hielen gezeten worden, te voorzien van valsche papieren en ook financieel te steunen. Deze financiën zouden dan door o.a. te plegen overvallen zijn te verkrijgen. Het is nog steeds gebleven bij het bespreken van dergelijke plannen.

Zaterdag 5 October 1946 des middags was ik volgens afspraak met Mr. Blankenaar bij hem in zijn woning op bezoek. Ik ontmoette daar een jongeman, die dan mij door Blankenaar werd voorgesteld als te zijn: S.S. Obersturmführer ALOFS. Ik weet niet of dit zijn juiste naam is, hij heeft evenwel papieren, die hoogstwaarschijnlijk valsch zijn. Volgens zijn valsche paspoort zou hij 31 jaar oud zijn, maar hij schijnt mij jonger te zijn. Hij is gehuwd, zijn vrouw is een Duitsche, die zich hier in de omgeving ophoudt. Alofs vertoeft vermoedelijk in Den Haag. Hij was naar Leiden gekomen om een duikadres te zoeken, omdat de grond in Den Haag hem te warm onder de voeten werd. Ik vermoed, dat hij (Alofs) met Blankenaar in verbinding is gekomen door een zekeren Hr. Heymans, althans tijdens het onderhoud, dat ik met Alofs had, noemde hij deze naam. Heymans is een gewezen kapitein van politie heeft een houten been, en is gedetineerd geweest in het Kamp Duindorp. Tijdens het gesprek, dat ik met Alofs voerde liet ik uitkomen, dat ik Oberscharführer bij de Duitsche S.S. was geweest en in deze functie meermalen opdrachten had uitgevoerd ten behoeve van Duitsche W.W. Organisaties.

Dinsdagavond ben ik weer op bezoek geweest bij Blankenaar. Deze deelt mij toen mede, dat hij Maandag (7 October) middag in zijn woning (omstreeks 1 uur) bezoek had gehad van een hem onbekenden heer, die hem uitnodigde zich te willen vervoegen op een bepaald adres. Plaats en tijdstip waar en waarop dit bezoek zou plaats vinden zijn mij niet bekend.

Gevolg gevend aan deze uitnodiging begaf Blankenaar zich naar het adres aan hem opgegeven. Ik vermoed, dat dit in Den Haag is. Aldaar werd hij voorgesteld aan twee heeren (door wie? v.d.M.) vermoedelijk een Duitscher en een Hollander. Het gesprek, dat zich tusschen deze heeren ontwikkelde, werd in het Duitsch gevoerd. De heeren vertelden Blankenaar, dat hij geen angst behoefde te hebben, daar zij niet van het Bureau Nationale Veiligheid, P.O.D. of iets dergelijks kwamen. Zij vertelden Blankenaar, dat zij volkomen op de hoogte waren van het doen en laten van Blankenaar en mij gedurende de afgelopen jaren. Zij wisten o.a. verbluffende staaltjes te vertellen van zijn (Bl.) werken te Berlijn gedurende den oorlog. Het bleek dat de heeren, wat Blankenaar betreft, goed op de hoogte waren. Wat mij betreft, zijn zij kennelijk afgegaan op verhalen, welke ontrent mij de ronde doen. De Duitscher was klaarblijkelijk de S.S. en W.W. Führer in Holland. De heeren gaven Blankenaar opdracht zich in verbinding te stellen met mij om mij te verzoeken mij te willen stellen onder de bevelen van Duitsche meneer. Als ik hierop in zou gaan, dan zou mijn eerste opdracht zijn, om gedurende de eerste komende Zondagen (op werkdagen ben ik wegens werkzaamheden verhinderd) met een zelf te kiezen mede

werker in de duinen 30 k.g. Duitsche springstof F.P. 04 te verzamelen. Blankenaar stelde mij voor mij in verbinding te stellen met een wederzijdsche kennis. Hij (Bl.) verwachtte, dat die persoon wel springstof in bunkers in de duinen wist te vinden. In de duinen ligt vermoedelijk nog springstof verborgen.

Mocht ik er in slagen, deze 30 k.g. te verzamelen, dan zou ik mij naar een adres moeten begeven, dat t.z.t. aan mij bekend zou worden gemaakt. Ik zou aldaar dan gewapend worden en een uniform van de militaire politie verkrijgen. Aldus gekleed zou ik met een snelle wagen vermoedelijke een "jeep", deze springstof moeten gaan halen. De springstof is bestemd om verschillende gebouwen, Blankenaar noemde mij o.a. het gebouw waar het Centrale Register van de Bewaringskampen in Nederland is ondergebracht, waar dus de gegevens van de in de kampen bewaarden zich bevinden. De bedoeling is, de dossiers te vernietigen. Verder kwamen in aanmerking: Café's, bioscopen, e.d. publieke gebouwen. Het plan is, dit uit te voeren op een Zaterdag in November en wel gelijktijdig te 's-Gravenhage, Rotterdam, Utrecht, Amsterdam en Leiden. Wat de actie in Leiden betreft, verkrijgt Blankenaar de opdracht, de event. gebouwen, welke opgeblazen moeten worden, aan te wijzen. In dit verband noemde hij mij het Restaurant "Het Gulden Vlies" en het Café-Restaurant de "Harmonie", beiden te Leiden.

Mij werd verboden, (na de levering van de springstoffen) om Zaterdags café's, bioscopen, enz. te bezoeken. Beide genoemde heeren zijn, gezien de plannen, klaarblijkelijk de vertegenwoordigers van een groote organisatie. Blankenaar vertelde mij nl., dat er vier soorten acties gevoerd zouden worden.

1e. Actie is gekwalificeerd als E.S.A., hetgeen beteekent Einschuchterungs Sonder Action (bangmakerij). Onder deze actie valt o.a. opblazen van bioscopen, café's en dergelijke. (Bedoeling is het publiek in een angststemming te brengen.)

2e. Sonder Action noemt men de acties, zooals één in voorbereiding is, met bedoeling aanslag op het centraal bureau registratie politieke delinquenten. Deze acties zijn ernstig gemeend.

3e. Gewone Actionen, die naar alle waarschijnlijkheid in Nederland niet uitgevoerd zullen worden. Meer voor Duitschland bedoeld. Met deze Actionen wordt beoogd een algeheele omwenteling (revolutie).

4e. De vierde is niet nader omschreven.

De heeren hebben Blankenaar en mij verboden openlijk contact te hebben. Dit moet zich beperken tot twee keer per week, nl. Zaterdags en Maandags, en dan in de avonduren, ergens in het donker.

Zaterdags moet ik dan event. bevelen in ontvangst nemen en Maandags rapport uitbrengen over event. op Zondag uitgevoerde opdrachten.

Ik heb het gevoel dat ik gevolgd en gecontroleerd word, dit omdat blijkt, dat de heeren volkomen op de hoogte zijn van mijn doen en laten. Ik ben bereid, het contact met U gaande te houden en ben eveneens bereid in deze zaak verder te werken, doch verzoek de grootst mogelijke voorzichtigheid.

Tevens verzoek ik vergoeding voor gemaakte en te maken onkosten. Tot zoover de Heer Meerbeek.

Meerbeek is een bekende naam uit de met V37 geteekende rapporten, omtrent de W.W. acties in het Kamp Duindorp. Met bekende naam bedoel ik, dat het dezelfde persoon is. Hij kwam met zijn mededeelingen bij mij, omdat hem bekend was, dat de schrijver van bovengenoemde rapporten vroeger steeds contact met mij had.

De plannen van de heeren lijken fantastisch, doch het is (volgens Meerbeek) Mr. Blankenaar volle ernst. De vraag van Meerbeek is, "kan hij de opdrachten hem te geven door de door hem genoemde heeren volbrengen?" Zulks dan in overleg met bevoegde instanties. Voor Zaterdag 12 October had hij daarover gaarne bericht. Ik heb hem medegedeeld, dat hij, ook zonder bericht, voorloopig wel opdrachten kon accepteren. De tijdsduur was te kort, mij voor Zaterdag in verbinding te stellen met den Heer Vorstman of Rotterdam. Telefonisch achtte ik dit niet raadzaam.

's-Gravenhage, 10 October 1946
De Rapporteur,
w.g. G. v.d. Meulen

B D

Ter verkrijging van meerdere gegevens betreffende Everardus Christia-
nus ter Beek werd op 10-9-'46 gehoord:

1. JUSTINA - WIJNEKUS-van der Mooren, geboren te Rotterdam 4 Mei 1904, echtgenote van Theoderus Bernardus Wijnekus, bewaker bij de P.R.A. wonende Paramaribostraat 18, 2e etage, die verklaarde:

Ter Beek is begin Augustus 1945 bij ons gekomen. Hij verklaarde toen dat hij al zijn bezittingen bij het bombardement van het Bezuidenhout had verloren, later bleek echter dat hij dat maar verzonnen had. Hij verklaarde ondergronds te werken. Hij gedroeg zich als een net persoon, ging niet uit en ontving nooit vrienden. Hij gaf voor erg vaderlandslievend te zijn en na de capitulatie ging hij bij de B.S.Kort na de bevrijding werd hij echter gearresteerd. In Juni 1946 werd hij uit de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen ontslagen. Hij is toen éénmaal bij ons geweest. Hij was totaal veranderd, hij wilde naar Spanje en vertelde dat hij in militaire dienst zou gaan, alwaar hij bij een geheime organisatie zou komen. Hij had altijd iets bijzonders en was een reuze fantast. Hij schreef dikwijls brieven aan hem zelf gericht, waarin hij de gekste dingen zette.

Hij is verloofd geweest met mijn dochter Celia, die over hem wel meer zou kunnen verklaren. De verloving werd echter verbroken zoodra zij hoorde, dat hij opgepakt was geworden. Van zijn Moeder heb ik 2 brieven ontvangen, waarin zij over hem als volgt schrijft:

"Onze Evert heeft een moeilijk karakter en hij is altijd mijn zorgkind geweest. Hij heeft een groot verstand en was op school altijd no.1. Hij kreeg zoodoende heel wat verbeelding en is over het paard getild. Hij voelde zich veel te vroeg man. Dat is opden duur verkeerd gegaan."

In haar tweede brief van 11 Juni 1946 schrijft zij:
"Evert is weer thuis. Hij is bij een familie van Enten geweest in de Beeklaan te 's-Gravenhage. Hij heeft in dien tijd weer een fantastisch verhaal opgedischt, waarbij een zekere de Ruyter betrokken zou zijn. Hij blijft nu echter thuis opdat wij betere contrôle op hem kunnen uitoefenen."

Ik kan U nog verklaren dat hij van zijn ouders niet veel moest hebben, omdat deze te fijn katholiek waren naar zijn zin. Hij wilde niet onder kerkelijke dwang staan.

Daarop gehoord:

1. CELIA WIJNEKUS, geboren te 's-Gravenhage 25 April 1927, van beroep verkoopster, wonende Paramaribostraat 18 2e etage, die verklaarde:

Begin April 1945 heb ik ter Beek leeren kennen, doordat hij bij mijn ouders kwam inwonen. Op 29 April 1945 heb ik mij met hem verloofd, en op 9 Mei 1945 heb ik mijn verloving met hem weer verbroken, toen ik hoorde dat hij opgepakt was geworden. Hij was een geweldige fantast en deed voorkomen of hij voor een ondergrondse werkte. Hij deed altijd even geheimzinnig. Toen hij in begin Juni 1946 uit de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen werd ontslagen, heeft hij mij opgezocht. Hij was totaal veranderd, hij vertelde mij dat hij leider was geworden van een communistische jeugdorganisatie. Hij was daar erg trots op en hij liet mij enkele brieven lezen, die bevestigden dat hij inderdaad jeugdleider was van een communistische organisatie. Op deze brieven kwamen cijfers voor van het aantal leden van die jeugdorganisatie en ook het cijfer 720, hetwelk ook in zijn zakboekje stond. Ik kan deze brieven bij verderzien herkennen. Nadat Mej. Wijnekus een van de op ter Beek gevonden brieven werd vertoond verklaarde zij:

"Dit is een brief met dezelfde inhoud als die ter Beek mij liet lezen. Hij verklaarde tegen mij dat ik tegen niemand daarover mocht praten, daar dit zeer geheim was.

--Daar--

Daar ik hem echter als een groot fantast beschouw, vermoed ik dat hij die brieven zelf geschreven heeft en die mij liet lezen om indruk op mij te maken. Hij heeft dit wel meer gedaan. Het is mij nooit gebleken dat hij inderdaad lid was van een geheime organisatie.

Daarop gehoord:

3. ELISABETH TAMMERIJN-Blomsma, geboren te 's- Gravenhage, 25 Jan. 1900, wonende Daltonstraat 10, die verklaarde:

Ter Beek is half December 1944 bij ons komen inwonen. Hij werd hier als onderduiker door de illegaliteit gebracht. Toen hij bij ons was, had hij een schrijfmachine waar hij wel eens briefjes op tikte. Veel weet ik van ter Beek niet af. Het bleek ons al heel spoedig dat ter Beek een reuze fantast is en dat hij zich voor vele dingen leende. Wij gelooven wel dat hij illegaal gewerkt heeft. Gedurende zijn verblijf bij ons kwam bij hem wel eens een ondergedoken Duitscher, genaamd: Egbert von Meerten, welke een deserteur was van het Duitse leger. Na de bevrijding hebben wij niets meer van ter Beek gehoord.

Daarop gehoord:

4. HEELETJE CORNELIA van BENTEN-Kaslander, geboren 12 Mei 1902, wonende Beeklaan 520 te 's-Gravenhage, die verklaarde:

Van ter Beek kan ik U heel weinig verklaren. Hij kwam in begin Juni 1946 hier met de grooten van mijn zoon, die eveneens in de Centrale Bewaarplaats zit opgesloten. Wij hebben hem een paar dagen in huis gehad, zulks op verzoek van mijn zoon, doch ik mocht hem niet erg. Hij bleek geweldig te fantaseeren. Mijn man en ik hebben hem eenmaal thuis opgezocht, toen wij toevallig met de motor in de buurt van Tilburg moesten zijn. Het enige wat ik van hem kan zeggen, is, dat hij een wonderlijk heerschap is, met vreemde ideeën.

Daarop gehoord:

5. ANDRIES VAN DAM, geboren te 's- Gravenhage, 8 Juni 1902, van beroep expeditie, wonende Celsiusstraat 110, die verklaarde:

"Gedurende de bezetting was ik leider van een K.P. genaamd A.B. (groep Bob Oosthoek) te 's- Gravenhage. In September kreeg ik B. ter Beek in mijn groep, die verklaarde veel illegaal werk te hebben verricht. Later bleek echter dat van dit alles niets waar was en hij in het geheel niet ondergronds gewerkt had. Hij was een reuze fantast en vrouwen deden wij hem niet. Hij zat echter in de groep en wij konden hem niet kwijt, daar we bang waren dat hij ons zou verraden. Daarom hebben wij hem al dien tijd gesteund. Hij heeft echter nooit voor de illegaliteit iets gedaan, en kan zich daar dan ook niet op beroepen. Later ging hij inbreken, en naar ik vermoed, heeft hij mij bij de S.D. verraden, waardoor ik gepakt werd. Dit hebben wij echter nooit kunnen bewijzen. Hij praat heel mooi, doch in werkelijkheid is hij een gevaarlijk heerschap. Ik voor mij geloof niet, dat hij een politieke richting had, doch meer voor zichzelf leefde."

Opgemerkt zij dat de, in de verklaring van Mevr. Elisabeth Tammerijn (no. 3), bedoelde Duitscher Egbert von Meerten, genaamd is:

EGON EDELBERT MERTEN, geboren te Wupperthal 9 Mei 1918, van beroep journalist, wonende Groenhovenstraat 16.

Genoemde Merten is in 1944 als korporaal van de Duitse Weermacht hier in ons land ondergedoken, omdat hij anti-nazi was. Hij is toen bij een K.P. gegaan, groep A.B. (leider Andries van Dam te 's-Gravenhage). Hij heeft ter Beek een paar maal ontmoet, doch kon over hem geen inlichtingen verschaffen.

-Daarop-

Daarop is te Tilburg een onderzoek ingesteld naar Everardus Chr. ter Beek en aldaar gehoord Cornelis Linnebank, oud 51 jaar, wonende St. Josephstraat 60 te Tilburg, die verklaarde van ter Beek heel weinig te weten. Toen hij met het toezicht op ter Beek belast was, zat deze reeds in het Rijks-Opvoedingsgesticht te Amersfoort. Zoodoende was er voor hem van het uitoefenen van eenig toezicht eigenlijk geen sprake. Hij was wel eens bij ter Beek thuis geweest en kreeg den indruk dat E.Ch. ter Beek wel e uit een goed milieu kwam. Hij wist niet beter of ter Beek verbleef nog altijd in het Rijks-Opvoedingsgesticht.

Op het adres Rijsche-weg 76 te Tilburg werd ter Beek niet aangetroffen. Zijn moeder verklaarde, dat haar zoon als koperlager werkzaam was in Moergestel en als regel ongeveer zes uur n.m. thuis kwam. Het gezin ter Beek bestaat uit Vader - Moeder en dertien kinderen. Over E.Ch. ter Beek vertelde zijn moeder dat hij reeds als kleine jongen verschilde met andere kinderen van zijn leeftijd. Hij wist zijn wil door te voeren en bezat een groote hoeveelheid fantasie. Hij was niet stom en was op school altijd no. 1. van de klas. Hij wilde graag leeren, doch wij konden dat niet financieren. Hij heeft een erg moeilijk karakter, hij is opstandig; van de kerk wilde hij niets weten en bidden deed hij niet, misschien ook wel om ons te plagen, en aan de anderen te laten zien, dat hij niet meer hoeft te bidden. Hij is erg egoïstisch en eischt voor zichzelf alles op. Hij bezit een manier om anderen, vooral kinderen, zijn wil op te leggen. Hij voelt e veel voor jeugdorganisaties en zou zelf graag leider worden van een dergelijke organisatie. Het ergste nog wel is zijn fantasie. Toen hij uit den Haag terugkwam, liet hij mij brieven lezen, waarin stond dat hij leider zou zijn van een communistische jeugdorganisatie. Wij gelooven zulks niet meer en hebben er om gelachen. Ik heb hem toen gezegd, dat hij die gekke papieren moest vernietigen, hetgeen hij dan ook gedaan heeft. Met zulke brieven, die hij eerst zelf schrijft en dan aan anderen laat lezen, wil hij laten uitkomen dat hij zoo "groot" is. Zijn fantasie kent geen grenzen, en hij schijnt niet voor verbetering vatbaar te zijn. Hij is beslist geen leider van eenige communistische jeugdorganisatie, dat is allemaal fantasie van hem. Hij is mijn zorgenkind en dat zal hij wel blijven ook.

Na op de thuiskomst van E.Ch. ter Beek gewacht te hebben, werd een omzichtig gesprek met hem aangeknoopt. Zijn antwoorden waren stroef en wel overwogen. Al pratende werd het onderwerp van het gesprek in linkse richting gevoerd, totdat ter Beek verklaarde, omtrent het communisme geen verklaringen te kunnen afleggen, daar dit zijn leven in gevaar kon brengen. Voorzichtig werd hem er op gewezen dat zulks door ons niet zoo maar kon worden aangenomen en hij misschien in dit geval reeds overdreef. Hij vroeg daarop of wij lid waren van de Communistische Partij. Hierop werd ontkennend geantwoord. Hij vertelde daarop dat het ons dan ook niet bekend was in welk gevaar hij verkeerde, indien hij over de Partij zou spreken.

Na hem nog eens nadrukkelijk te hebben aangeraden zijn hart uit te storten over al hetgeen hij over het communisme wist, verklaarde hij uiteindelijk het volgende:

Ik zal U precies vertellen hoe alles gegaan is. Toen ik nog op school was, had ik reeds idee om de kinderen te leiden. Ik bezit een zekere macht, waarmee ik de kinderen volkomen op mijn hand kan krijgen, hetgeen me een gevoel geeft een geboren leider te zijn. Ik gebruikte mijn macht bij de K.J.V. met het gevolg dat de kinderen naar mij luisterden en niet naar de leiders. Het gevolg daarvan was, dat ik niet bij de K.J.V. kon blijven. Bovendien "lijdt" ik aan een soort ziekte, dat maakt, dat ik geweldig fantaseer en overdrijf. Ik weet dat ik dat doe en toch

/Ik word door mijn fantasie zoo ver meegevoerd, dat ik mijzelf zie als een leider van jeugdorganisaties of iets dergelijks. Ik kan het niet elpén,

- 4 -

kan ik het niet helpen / doch ik wil "groot" zijn en ik moet mij kunstmatig groot houden, hetgeen mij met mijn fantasie soms wel gelukt. Sommige menschen gelooven mij, meer nuchtere menschen gelooven mij niet.

Ik was ongeveer 13 jaar, oud toen ikvoelde dat ik niet onder dwang kon leven. Het eerste brak ik met de kerkelijke dwang. Ik kreeg vrienden die ouder waren dan ik, deze vrienden hadden weer oudere vrienden, een van die oudere vrienden was een zekere "Kees", die ergens achter in Tilburg woonde. Hoe zijn naam precies was en waar hij woonde, heb ik nooit geweten. Deze Kees begon mij te beïnvloeden met communistische propaganda. Toen ter tijd voelde ik wel wat voor het communisme en bezochten Kees en ik verschillende vergaderingen. Toen ik 16 jaar oud was, liet Kees mij eens een briefje teekenen, waarop stond dat ik mij voor 10 jaren verbond aan de C.P.N. Contributie behoefde ik niet te betalen, dat kwam wel goed. Waarom ik mij verbond aan de C.P.N. kan ik heden nog niet verklaren. Ik geloofde toen misschien in het communisme, thans kan ik dat niet meer zeggen. Ik kwam in Augustus 1942 in het Huis van Bewaring te Breda in aanraking met een communistischen bewaker, die veel met mij sprak en mij communistische lectuur bezorgde en brieven van andere communisten. De naam van dien bewaker kan ik mij niet meer herinneren.

In Maart 1944 kwam ik in het Rijksopvoedingsgesticht, daar kreeg ik ook weer contact met de communisten en toen wij aan de IJssellinie moesten werken voor de Duitschers en ons werd medegedeeld, dat we moesten vluchten, kwam ik in Apeldoorn terecht. Aldaar woonde iemand die ik alleen maar ken als "Gerrit" en die ook weer communist was. Ik kreeg daar verschillende adressen van communisten en kwam van de een bij de ander. Zoo kwam ik bij Andries van Dam in de K.P. terecht te 's-Gravenhage. Genoemde van Dam heeft ook wel communistische ideeën. Ik bezocht gedurende dien tijd enkele communistische vergaderingen, maar ik was daar toch niet erg bij geïnteresseerd.

Daarna kwam ik in de Markthallen te 's-Gravenhage terecht, en ik lag daar tusschen twee communisten, dus vanzelf geraakte ik meer en meer verzeild onder het communisme. Ik verhuisde later naar Duindorp te Scheveningen. In Duindorp waren heel veel ontevreden menschen. Er waren daar veel communistische bewakers, die daar communistische propaganda maakten. De Hoofd-werkmeester daar is ook een communist. Als je daar vrij wilde zijn, moest je maar zeggen dat je communist was, dan kreeg je alles gedaan.

In October 1945 ging ik over naar de cellen-barakken. Ik trof het daar goed, want ik kwam in een cel te zitten met een zekeren Odinet, directeur van de Siemens-fabrieken en een gewezen S.S.-luitenant, genaamd van Enten. Na mijn vrijlating heb ik nog twee weken bij zijn ouders, de familie van Enten, Beeklaan 520 te 's-Gravenhage, gelogeerd. In de cellenbarakken werd ik opgesloten. Er zijn daar echter heel wat communisten onder de bewakers en toen ik mededeelde dat ik ook communist was, kwam een ganglooper met mij in contact en haalde mij uit de cel. Ik moest onder de geïnterneerden (propagandische) communistische propaganda maken en onder de aanwezige jonge kerels communistische blaadjes te verspreiden. Een bewaker genaamd Bargpeter wilde mij gebruiken, om te weten te komen of er eenige actie tegen het communisme bevoerd werd.

Door bemiddeling van Mr. Zaayer werd ik uit de cellenbarakken ontslagen. Ik bleef nog twee weken in 's-Gravenhage bij de familie van Enten. Ik kreeg het gevoel dat ik mijn geloof niet mocht verloochenen en keerde naar huis terug.

De brieven, die ik bij mij had, heb ik na mijn verjaardag getypt. Ik ken een beetje typen. Ik moet nogmaals erkennen dat ik aan een soort

-zichte-

ziekte lijd, waardoor ik word gedwongen te fantaseeren. Daardoor begon ik zelf deze brieven te schrijven, daarbij mijzelf denkend als leider van een groote jeugdbeweging. Ik schreef deze brieven omdat men mij van communistische zijde wel eens gezegd had dat ik groote invloed kon uitoefenen op de jeugd, hetgeen zooals gezegd, inderdaad waar is. Toen ik deze brieven geschreven had, stopte ik ze in mijn portefeuille. Het grootste gedeelte van deze brieven is fantasie. De in deze brieven voorkomende cijfers zoals 720 waren cijfers die wij elkaar in de cellen-barakken gaven. * Ik werd aangeduid met het cijfer 720. Met cel 261 (J.S.7) wordt Barypeter bedoeld. A.28.H. is een gangloper, zijn naam ken ik niet, hij is ongeveer 1.60 m. lang, mager postuur, blond haar, ongeveer 45 jaar oud. Hij werkt thans in de cantine van de cellenbarakken.

Met no. 9855 wordt bedoeld de jonge Groen. Deze Groen is de spion van de communistische beweging in de cellenbarakken. Ook zijn vader, de oude Groen, welke daar werkzaam is, is een communist die veel propaganda maakt.

Om indruk te maken op mijn gewezen verloofde, Mej. Gelia Wijnekus liet ik haar deze brieven lezen en ik deed daar zeer geheimzinnig mee. Op mijn ouders kon ik echter met deze brieven geen indruk maken en deze lachten er om. Ik moest op last van mijn ouders de brieven vernietigen, hetgeen ik ook gedaan heb.

Toen ik op 28 Juni 1946 naar de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen ging, liet ik daar per vergissing mijn portefeuille liggen, waar de door mij geschreven brieven inzaten. Ik erken dat de inhoud van deze brieven aanleiding zouden kunnen geven om mij in moeilijkheden te doen geraken. Mijn fantasie had echter, toen ik deze brieven schreef, op mij de overhand. Ik ben geen lid van de G.P.N. en waarom ik mij met de communisten heb ingelaten, kan ik U echt niet verklaren. Ik heb nooit eenig geld van de communistische partij ontvangen, en ik ben thans vast besloten te breken met alles wat met communisme te maken heeft. Ik herhaal, ik kan mijn geloof niet/verloochenen. Het is mij duidelijk geworden dat menschen, die niet in God gelooven geen doel kunnen nastreven, dus in feite doelloos zijn. Ik ben thans thuis en heb mij de laatste tijd geheel afzijdig gehouden van alles wat communistisch is en heb het vaste voornemen op de ingeslagen weg voort te gaan.

Ik beloof dat ik me voortaan zal onthouden verdere onzin te schrijven. Ik zal mijn best doen om in militairen dienst geplaatst te worden, dit is mijn wensch.

's- Gravenhage, 11 Sept. 1946.

/geheel

Ter verkrijging van meerdere gegevens betreffende Everardus Christiaan ter Beek werd op 10-9-'46 gehoord:

1. JOSTINA - WIJNEKUS-van der Mooren, geboren te Rotterdam 4 Mei 1904, echtgenote van Theodorus Bernardus Wijnekus, bewaker bij de P.R.A. wonende Paramaribostraat 18, 2e etage, die verklaarde:

Ter Beek is begin Augustus 1945 bij ons gekomen. Hij verklaarde toen dat hij al zijn bezittingen bij het bombardement van het Bezuidenhout had verloren, later bleek echter dat hij dat maar verzonnen had. Hij verklaarde ondergronds te werken. Hij gedroeg zich als een net persoon, ging niet uit en ontving nooit vrienden. Hij gaf voor erg vaderlandslievend te zijn en na de capitulatie ging hij bij de B.S.Kort na de bevrijding werd hij echter gearresteerd. In Juni 1946 werd hij uit de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen ontslagen. Hij is toen éénmaal bij ons geweest. Hij was totaal veranderd, hij wilde naar Spanje en vertelde dat hij in militaire dienst zou gaan, alwaar hij bij een geheime organisatie zou komen. Hij had altijd iets bijzonders en was een reuze fantast. Hij schreef dikwijls brieven aan hem zelf gericht, waarin hij de gekste dingen zette.

Hij is verloofd geweest met mijn dochter Celia, die over hem wel meer zou kunnen verklaren. De verloving werd echter verbroken zoodra zij hoorde, dat hij opgepakt was geworden. Van zijn Moeder heb ik 2 brieven ontvangen, waarin zij over hem als volgt schrijft:

"Onze Evert heeft een moeilijk karakter en hij is altijd mijn zorgkind geweest. Hij heeft een groot verstand en was op school altijd no.1. Hij kreeg zodoende heel wat verbeelding en is over het paard getild. Hij voelde zich veel te vroeg man. Dat is opden duur verkeerd gegaan."

In haar tweede brief van 11 Juni 1946 schrijft zij:

"Evert is weer thuis. Hij is bij een familie van Enten geweest in de Beeklaan te 's-Gravenhage. Hij heeft in dien tijd weer een fantastisch verhaal opgedischt, waarbij een zekere de Ruyter betrokken zou zijn. Hij blijft nu echter thuis opdat wij betere controle op hem kunnen uitoefenen."

Ik kan U nog verklaren dat hij van zijn ouders niet veel moest hebben, omdat deze te fijn katholiek waren naar zijn zin. Hij wilde niet onder kerkelijke dwang staan.

Daarop gehoord:

2. CELIA WIJNEKUS, geboren te 's-Gravenhage 25 April 1927, van beroep verkoopster, wonende Paramaribostraat 18 2e etage, die verklaarde:

Begin April 1945 heb ik ter Beek leeren kennen, doordat hij bij mijn ouders kwam inwonen. Op 29 April 1945 heb ik mij met hem verloofd, en op 9 Mei 1945 heb ik mijn verloving met hem weer verbroken, toen ik hoorde dat hij opgepakt was geworden. Hij was een geweldige fantast en deed voorkomen of hij voor een ondergrondse werkte. Hij deed altijd even geheimzinnig. Toen hij in begin Juni 1946 uit de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen werd ontslagen, heeft hij mij opgezocht. Hij was totaal veranderd, hij vertelde mij datn hij leider was geworden van een communistische jeugdorganisatie. Hij was daar erg trots op en hij liet mij enekele brieven lezen, die bevestigden dat hij inderdaad jeugdleider was van een communistische organisatie. Op deze brieven kwamen cijfers voor van het aantal leden van die jeugdorganisatie en ook het cijfer 720, hetwelk ook in zijn zakboekje stond. Ik kan deze brieven bij werderzien herkennen. Nadat Mej. Wijnekus een van de op ter Beek gevonden brieven werd vertoond verklaarde zij:

"Dit is een brief met dezelfde inhoud als die ter Beek mij liet lezen. Hij verklaarde tegen mij dat ik tegen niemand daarover mocht praten, daar dit zeer geheim was.

-Daar-

Daar ik hem echter als een groot fantast beschouw, vermoed ik dat hij die brieven zelf geschreven heeft en die mij liet lezen om indruk op mij te maken. Hij heeft dit wel meer gedaan. Het is mij nooit gebleken dat hij inderdaad lid was van een geheime organisatie.

Daarop gehoord:

3. ELISABETH TAMMERIJN-Blomsma, geboren te 's- Gravenhage, 25 Jan. 1900, wonende daltonstraat 10, die verklaarde:

Ter Beek is half December 1944 bij ons komen inwonen. Hij werd hier als onderduiker door de illegaliteit gebracht. Toen hij bij ons was, had hij een schrijfmachine waar hij wel eens briefjes op tikte. Veel weet ik van ter Beek niet af. Het bleek ons al heel spoedig dat ter Beek een reuze fantast is en dat hij zich voor vele dingen leende. Wij gelooven wel dat hij illegaal gewerkt heeft. Gedurende zijn verblijf bij ons kwam bij hem wel eens een ondergedoken Duitscher, genaamd: Egbert von Meerten, welke een deserteur was van het Duitse leger. Na de bevrijding hebben wij niets meer van ter Beek gehoord.

Daarop gehoord:

4. NEELTJE CORNELIA van ENTEN-Kaslander, geboren 12 Mei 1902, wonende Beeklaan 520 te 's-Gravenhage, die verklaarde:

Van ter Beek kan ik U heel weinig verklaren. Hij kwam in begin Juni 1946 hier met de groeten van mijn zoon, die eveneens in de Centrale Bewaarplaats zit opgesloten. Wij hebben hem een paar dagen in huis gehad, zulks op verzoek van mijn zoon, doch ik mocht hem niet erg. Hij bleek geweldig te fantaseeren. Mijn man en ik hebben hem eenmaal thuis opgezocht, toen wij toevallig met de motor in de buurt van Tilburg moesten zijn. Het eenige wat ik van hem kan zeggen, is, dat hij een wonderlijk heerschap is, met vreemde ideeën.

Daarop gehoord:

5. ANDRIES VAN DAM, geboren te 's- Gravenhage, 8 Juni 1902, van beroep expeditie, wonende Celsiusstraat 110, die verklaarde:

"Gedurende de bezetting was ik leider van een K.P. genaamd A.B. (groep Bob Oosthoek) te 's- Gravenhage. In September kreeg ik E. ter Beek in mijn groep, die verklaarde veel illegaal werk te hebben verricht. Later bleek echter dat van dit alles niets waar was en hij in het geheel niet ondergronds gewerkt had. Hij was een reuze fantast en vertrouwen deden wij hem niet. Hij zat echter in de groep en wij konden hem niet kwijt, daar we bang waren dat hij ons zou verraden. Daarom hebben wij hem al dien tijd gesteund. Hij heeft echter nooit voor de illegaliteit iets gedaan, en kan zich daar dan ook niet op beroepen. Later ging hij inbreken, en naar ik vermoed, heeft hij mij bij de S.D. verraden, waardoor ik gepakt werd. Dit hebben wij echter nooit kunnen bewijzen. Hij praat heel mooi, doch in werkelijkheid is hij een gevaarlijk heerschap. Ik voor mij geloof niet, dat hij een politieke richting had, doch meer voor zichzelf leefde."

Opgemerkt zij dat de, in de verklaring van Mevr. Elisabeth Tammerijn (no. 3) bedoelde Duitscher Egbert von Meerten, genaamd is:

EGON EDELBERT MERTEN, geboren te Wupperthal 9 Mei 1918, van beroep Journalist, wonende Groenhovenstraat 16. Genoemde Merten is in 1944 als korporaal van de Duitse Weermacht hier in ons land ondergedoken, omdat hij anti-nazi was. Hij is toen bij een K.P. gegaan, groep A.B. (leider Andries van Dam te 's-Gravenhage). Hij heeft ter Beek een paar maal ontmoet, doch kon over hem geen inlichtingen verschaffen.

-Daarop-

Daarop is te Tilburg een onderzoek ingesteld naar Everardus Chr. ter Beek en aldaar gehoord Cornelis Linnebank, oud 51 jaar, wonende St. Josephstraat 60 te Tilburg, die verklaarde van ter Beek heel weinig te weten. Toen hij met het toezicht op ter Beek belast was, zat deze reeds in het Rijks-Opvoedingsgesticht te Amersfoort. Zodoende was er voor hem van het uitoefenen van eenig toezicht eigenlijk geen sprake. Hij was wel eens bij ter Beek thuis geweest en kreeg den indruk dat E.Ch. ter Beek wel e uit een goed milieu kwam. Hij wist niet beter of ter Beek verbleef nog altijd in het Rijks-Opvoedingsgesticht.

Op het adres Rijsche-weg 76 te Tilburg werd ter Beek niet aangetroffen. Zijn moeder verklaarde, dat haar zoon als koperslager werkzaam was in Moergestel en als regel ongeveer zes uur n.m. thuis kwam. Het gezin ter Beek bestaat uit Vader - Moeder en dertien kinderen. Over E.Ch. ter Beek vertelde zijn moeder dat hij reeds als kleine jongen verschilde met andere kinderen van zijn leeftijd. Hij wist zijn wil door te voeren en bezat een groote hoeveelheid fantasie. Hij was niet stom en was op school altijd no. 1. van de klas. Hij wilde graag leeren, doch wij konden dat niet financieren. Hij heeft een erg moeilijk karakter, hij is opstandig, van de kerk wilde hij niets weten en bidden deed hij niet, misschien ook wel om ons te plagen, en aan de anderen te laten zien, dat hij niet meer hoeft te bidden. Hij is erg egoïstisch en eischt voor zichzelf alles op. Hij bezit een manier om anderen, vooral kinderen, zijn wil op te leggen. Hij voelt e veel voor jeugdorganisaties en zou zelf graag leider worden van een dergelijke organisatie. Het ergste nog wel is zijn fantasie. Toen hij uit den Haag terugkwam, liet hij mij brieven lezen, waarin stond dat hij leider zou zijn van een communistische jeugdorganisatie. Wij gelooven zulks niet meer en hebben er om gelachen. Ik heb hem toen gezegd, dat hij die gekke papieren moest vernietigen, hetgeen hij dan ook gedaan heeft. Met zulke brieven, die hij eerst zelf schrijft en dan aan anderen laat lezen, wil hij laten uitkomen dat hij zoo "groot" is. Zijn fantasie kent geen grenzen. en hij schijnt niet voor verbetering vatbaar te zijn. Hij is beslist geen leider van eenige communistische jeugdorganisatie, dat is allemaal fantasie van hem. Hij is mijn zorgenkind en dat zal hij wel blijven ook.

Na op de thuiskomst van E.Ch. ter Beek gewacht te hebben, werd een omzichtig gesprek met hem aangeknoopt. Zijn antwoorden waren stroef en wel overwogen. Al pratende werd het onderwerp van het gesprek in linkse richting gevoerd, totdat ter Beek verklaarde, omtrent het communisme geen verklaringen te kunnen afleggen, daar dit zijn leven in gevaar kon brengen. Voorzichtig werd hem er op gewezen dat zulks door ons niet zoo maar kon worden aangenomen en hij misschien in dit geval reeds overdreef. Hij vroeg daarop of wij lid waren van de Communistische Partij. Hierop werd ontkennend geantwoord. Hij vertelde daarop dat het ons dan ook niet bekend was in welk gevaar hij verkeerde, indien hij over de Partij zou spreken.

Na hem nog eens nadrukkelijk te hebben aangeraden zijn hart uit te storten over al hetgeen hij over het communisme wist, verklaarde hij uiteindelijk het volgende:

Ik zal U precies vertellen hoe alles gegaan is. Toen ik nog op school was, had ik reeds idee om de kinderen te leiden. Ik bezit een zekere macht, waarmee ik de kinderen volkomen op mijn hand kan krijgen, hetgeen me een gevoel geeft een geboren leider te zijn. Ik gebruikte mijn macht bij de K.J.V. met het gevolg dat de kinderen naar mij luisterden en niet naar de leiders. Het gevolg daarvan was, dat ik niet bij de K.J.V. kon blijven. Bovendien "lijdt" ik aan een soort ziekte, dat maakt, dat ik geweldig fantaseer en overdrijf. Ik weet dat ik dat doe en toch

Ik word door mijn fantasie zoo ver meegevoerd, dat ik mijzelf zie als een leider van jeugdorganisaties of iets dergelijks. Ik kan het niet helpen,

- 4 -

kan ik het niet helpen/ doch ik wil "groot" zijn en ik moet mij kunstmatig groot houden, hetgeen mij met mijn fantasie soms wel gelukt. Sommige menschen gelooven mij, meer nuchtere menschen gelooven mij niet.

Ik was ongeveer 13 jaar oud toen ikvoelde dat ik niet onder dwang kon leven. Het eerste brak ik met de kerkelijke dwang. Ik kreeg vrienden die ouder waren dan ik, deze vrienden hadden weer oudere vrienden, een van die oudere vrienden was een zekere "Kees", die ergens achter in Tilburg woonde. Hoe zijn naam precies was en waar hij woonde, heb ik nooit geweten. Deze Kees begon mij te beïnvloeden met communistische propaganda. Toen ter tijd voelde ik wel wat voor het communisme en bezochten Kees en ik verschillende vergaderingen. Toen ik 16 jaar oud was, liet Kees mij eens een briefje teekenen, waarop stond dat ik mij voor 10 jaren verbond aan de C.P.N. Contributie behoefde ik niet te betalen, dat kwam wel goed. Waarom ik mij verbond aan de C.P.N. kan ik heden nog niet verklaren. Ik geloofde toen misschien in het communisme, thans kan ik dat niet meer zeggen. Ik kwam in Augustus 1942 in het Huis van Bewaring te Breda in aanraking met een communistischen bewaker, die veel met mij sprak en mij communistische lectuur bezorgde en brieven van andere communisten. De naam van dien bewaker kan ik mij niet meer herinneren.

te Däetinchem

In Maart 1944 kwam ik in het Rijksopvoedingsgesticht, daar kreeg ik ook weer contact met de communisten en toen wij aan de IJssellinie moesten werken voor de Duitschers en ons werd medegedeeld, dat we moesten vluchten, kwam ik in Apeldoorn terecht. Aldaar woonde iemand die ik alleen maar ken als "Gerrit" en die ook weer communist was. Ik kreeg daar verschillende adressen van communisten en kwam van de een bij de ander. Zoo kwam ik bij Andries van Dam in de K.P. terecht te 's-Gravenhage. Genoemde van Dam heeft ook wel communistische ideeën. Ik bezocht gedurende dien tijd enkele communistische vergaderingen, maar ik was daar toch niet erg bij geïnteresseerd.

Daarna kwam ik in de Markthallen te 's-Gravenhage terecht, en ik lag daar tusschen twee communisten, dus vanzelf geraakte ik meer en meer verseld onder het communisme. Ik verhuisde later naar Duindorp te Scheveningen. In Duindorp waren heel veel ontevreden menschen. Er waren daar veel communistische bewakers, die daar communistische propaganda maakten. De Hoofd-werkmeester daar is ook een communist. Als je daar vrij wilde zijn, moest je maar zeggen dat je communist was, dan kreeg je alles gedaan.

In October 1945 ging ik over naar de cellen-barakken. Ik trof het daar goed, want ik kwam in een cel te zitten met een zekeren Odinet, directeur van de Siemens-fabrieken en een gewezen S.S.-luitenant, genaamd van Enten. Na mijn vrijlating heb ik nog twee weken bij zijn ouders, de familie van Enten, Beeklaan 520 te 's-Gravenhage, gelogeerd. In de cellenbarakken werd ik opgesloten. Er zijn daar echter heel wat communisten onder de bewakers en toen ik mededeelde dat ik ook communist was, kwam een ganglooper met mij in contact en haalde mij uit de cel. Ik moest onder de geïnterneerden (propagandische) communistische propaganda maken en onder de aanwezige jonge kerels communistische blaadjes te verspreiden. Een bewaker genaamd Bargpeter wilde mij gebruiken, om te weten te komen of er eenige actie tegen het communisme bevoerd werd.

Door bemiddeling van Mr. Zaayer werd ik uit de cellenbarakken ontslagen. Ik bleef nog twee weken in 's-Gravenhage bij de familie van Enten. Ik kreeg het gevoel dat ik mijn geloof niet mocht verloochenen en keerde naar huis terug.

De brieven, die ik bij mij had, heb ik na mijn verjaardag getypt. Ik ken een beetje typen. Ik moet nogmaals erkennen dat ik aan een soort

-ziekte-

ziekte lijd, waardoor ik word gedwongen te fantaseeren. Daardoor begon ik zelf deze brieven te schrijven, daarbij mijzelf denkend als leider van een groote jeugdbeweging. Ik schreef deze brieven omdat men mij van communistische zijde wel eens gezegd had dat ik groote invloed kon uitoefenen op de jeugd, hetgeen zooals gezegd, inderdaad waar is. Toen ik deze brieven geschreven had, stopte ik ze in mijn portefeuille. Het gootste gedeelte van deze brieven is fantasie. De in deze brieven voorkomende cijfers zooals 720 waren cijfers die wij elkaar in de cellen-barakken gaven. * Ik werd aangeduid met het cijfer 720. Met cel 261 (J.S.7) wordt Bargpeter bedoeld. A.28.H. is een gangloper, zijn naam ken ik niet, hij is ongeveer 1.60 m. lang, mager postuur, blond haar, ongeveer 45 jaar oud. Hij werkt thans in de cantine van de cellenbarakken.

Met no. 9855 wordt bedoeld de jonge Groen. Deze Groen is de spion van de communistische beweging in de cellenbarakken. Ook zijn vader, de oude Groen, welke daar werkzaam is, is een communist die veel propaganda maakt.

Om indruk te maken op mijn gewezen verloofde, Mej. Celia Wijnekus liet ik haar deze brieven lezen en ik deed daar zeer geheimzinnig mee. Op mijn ouders kon ik echter met deze brieven geen indruk maken en deze lachten er om. Ik moest op last van mijn ouders de brieven vernietigen, hetgeen ik ook gedaan heb.

Toen ik op 28 Juni 1946 naar de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen ging, liet ik daar per vergissing mijn portefeuille liggen, waar de door mij geschreven brieven inzaten. Ik erken dat de inhoud van deze brieven aanleiding zouden kunnen geven om mij in moeilijkheden te doen geraken. Mijn fantasie had echter, toen ik deze brieven schreef, op mij de overhand. Ik ben geen lid van de C.P.N. en waarom ik mij met de communisten heb ingelaten, kan ik U echt niet verklaren. Ik heb nooit enig geld van de communistische partij ontvangen, en ik ben thans vast besloten te breken met alles wat met communisme te maken heeft. Ik herhaal, ik kan mijn geloof niet/verloochenen. Het is mij duidelijk geworden dat menschen, die niet in God gelooven geen doel kunnen nastreven, dus in feite doelloos zijn. Ik ben thans thuis en heb mij de laatste tijd geheel afzijdig gehouden van alles wat communistisch is en heb het vaste voornemen op de ingeslagen weg voort te gaan.

Ik beloof dat ik me voortaan zal onthouden verdere onzin te schrijven. Ik zal mijn best doen om in militairen dienst geplaatst te worden, dit is mijn wensch.

's- Gravenhage, 11 Sept. 1946.

[/geheel

5

Ter verkrijging van meerdere gegevens betreffende Everardus Christiaan ter Beek werd op 10-9-'46 gehoord:

1. JOSTINA - WIJNEKUS-van der Mooren, geboren te Rotterdam 4 Mei 1904, echtgenoot van Theodorus Bernardus Wijnekus, bewaker bij de P.R.A. wonende Paramaribostraat 18, 2e etage, die verklaarde:

Ter Beek is begin Augustus 1945 bij ons gekomen. Hij verklaarde toen dat hij al zijn bezittingen bij het bombardement van het Bezuidenhout had verloren, later bleek echter dat hij dat maar verzonnen had. Hij verklaarde ondergronds te werken. Hij gedroeg zich als een net persoon, ging niet uit en ontving nooit vrienden. Hij gaf voor erg vaderlandslievend te zijn en na de capitulatie ging hij bij de B.S. Kort na de bevrijding werd hij echter gearresteerd. In Juni 1946 werd hij uit de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen ontslagen. Hij is toen éénmaal bij ons geweest. Hij was totaal veranderd, hij wilde naar Spanje en vertelde dat hij in militaire dienst zou gaan, alwaar hij bij een geheime organisatie zou komen. Hij had altijd iets bijzonders en was een reuze fantast. Hij schreef dikwijls brieven aan hem zelf gericht, waarin hij de gekste dingen zette.

Hij is verloofd geweest met mijn dochter Celia, die over hem wel meer zou kunnen verklaren. De verloving werd echter verbroken zoodra zij hoorde, dat hij opgepakt was geworden. Van zijn Moeder heb ik 2 brieven ontvangen, waarin zij over hem als volgt schrijft:

"Onze Evert heeft een moeilijk karakter en hij is altijd mijn zorgenkind geweest. Hij heeft een groot verstand en was op school altijd no.1. Hij kreeg zodoende heel wat verbeelding en is over het paard getild. Hij voelde zich veel te vroeg man. Dat is op den duur verkeerd gegaan."

In haar tweede brief van 11 Juni 1946 schrijft zij:

"Evert is weer thuis. Hij is bij een familie van Enten geweest in de Beeklaan te 's-Gravenhage. Hij heeft in dien tijd weer een fantastisch verhaal opgedischt, waarbij een zekere de Ruyter betrokken zou zijn. Hij blijft nu echter thuis opdat wij betere controle op hem kunnen uitoefenen."

Ik kan U nog verklaren dat hij van zijn ouders niet veel moest hebben, omdat deze te fijn katholiek waren naar zijn zin. Hij wilde niet onder kerkelijke dwang staan.

Daarop gehoord:

2. CELIA WIJNEKUS, geboren te 's-Gravenhage 25 April 1927, van beroep verkoopster, wonende Paramaribostraat 18 2e etage, die verklaarde:

Begin April 1945 heb ik ter Beek leeren kennen, doordat hij bij mijn ouders kwam inwonen. Op 29 April 1945 heb ik mij met hem verloofd, en op 9 Mei 1945 heb ik mijn verloving met hem weer verbroken, toen ik hoorde dat hij opgepakt was geworden. Hij was een geweldige fantast en deed voorkomen of hij voor een ondergrondse werkte. Hij deed altijd even geheimzinnig. Toen hij in begin Juni 1946 uit de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen werd ontslagen, heeft hij mij opgezocht. Hij was totaal veranderd, hij vertelde mij datn hij leider was geworden van een communistische jeugdorganisatie. Hij was daar erg trots op en hij liet mij enkele brieven lezen, die bevestigden dat hij inderdaad jeugdleider was van een communistische organisatie. Op deze brieven kwamen cijfers voor van het aantal leden van die jeugdorganisatie en ook het cijfer 720, hetwelk ook in zijn zakboekje stond. Ik kan deze brieven bij verderzien herkennen. Nadat Mej. Wijnekus een van de op ter Beek gevonden brieven werd vertoond verklaarde zij:

"Dit is een brief met dezelfde inhoud als die ter Beek mij liet lezen. Hij verklaarde tegen mij dat ik tegen niemand daarover mocht praten, daar dit zeer geheim was."

-Daar-

Daar ik hem echter als een groot fantast beschouw, vermoed ik dat hij die brieven zelf geschreven heeft en die mij liet lezen om indruk op mij te maken. Hij heeft dit wel meer gedaan. Het is mij nooit gebleken dat hij inderdaad lid was van een geheime organisatie.

Daarop gehoord:

3. ELISABETH TAMMERIJN-Blomsma, geboren te 's-Gravenhage, 25 Jan. 1900, wonende daltonstraat 10, die verklaarde:

Ter Beek is half December 1944 bij ons komen inwonen. Hij werd hier als onderduiker door de illegaliteit gebracht. Toen hij bij ons was, had hij een schrijfmachine waar hij wel eens briefjes op tikte. Veel weet ik van ter Beek niet af. Het bleek ons al heel spoedig dat ter Beek een reuze fantast is en dat hij zich voor vele dingen leende. Wij gelooven wel dat hij illegaal gewerkt heeft. Gedurende zijn verblijf bij ons kwam bij hem wel eens een ondergedoken Duitscher, genaamd: Egbert von Meerten, welke een deserteur was van het Duitse leger. Na de bevrijding hebben wij niets meer van ter Beek gehoord.

Daarop gehoord:

4. NEELTJE CORNELIA van ENTEN-Kaslander, geboren 12 Mei 1902, wonende Beeklaan 520 te 's-Gravenhage, die verklaarde:

Van ter Beek kan ik U heel weinig verklaren. Hij kwam in begin Juni 1946 hier met de groeten van mijn zoon, die eveneens in de Centrale Bewaarplaats zit opgesloten. Wij hebben hem een paar dagen in huis gehad, zulks op verzoek van mijn zoon, doch ik mocht hem niet erg. Hij bleek geweldig te fantaseeren. Mijn man en ik hebben hem eenmaal thuis opgezocht, toen wij toevallig met de motor in de buurt van Tilburg moesten zijn. Het eenige wat ik van hem kan zeggen, is, dat hij een wonderlijk heerschap is, met vreemde ideeën.

Daarop gehoord:

5. ANDRIES VAN DAM, geboren te 's-Gravenhage, 8 Juni 1902, van beroep expeditie, wonende Celsiusstraat 110, die verklaarde:

"Gedurende de bezetting was ik leider van een K.P. genaamd A.B. (groep Bob Oosthoek) te 's-Gravenhage. In September kreeg ik E. ter Beek in mijn groep, die verklaarde veel illegaal werk te hebben verricht. Later bleek echter dat van dit alles niets waar was en hij in het geheel niet ondergronds gewerkt had. Hij was een reuze fantast en vertrouwen deden wij hem niet. Hij zat echter in de groep en wij konden hem niet kwijt, daar we bang waren dat hij ons zou verraden. Daarom hebben wij hem al dien tijd gesteund. Hij heeft echter nooit voor de illegaliteit iets gedaan, en kan zich daar dan ook niet op beroepen. Later ging hij inbreken, en naar ik vermoed, heeft hij mij bij de S.D. verraden, waardoor ik gepakt werd. Dit hebben wij echter nooit kunnen bewijzen. Hij praat heel mooi, doch in werkelijkheid is hij een gevaarlijk heerschap. Ik voor mij geloof niet, dat hij een politieke richting had, doch meer voor zichzelf leefde."

Opgemerkt zij dat de, in de verklaring van Mevr. Elisabeth Tammerijn (no. 3) bedoelde Duitscher Egbert von Meerten, genaamd is:

EGON EDELBERT MERTEN, geboren te Wuppertal 9 Mei 1918, van beroep Journalist, wonende Groenhovenstraat 16.

Gemeente Merten is in 1944 als korporaal van de Duitse Weermacht hier in ons land ondergedoken, omdat hij anti-nazi was. Hij is toen bij een K.P. gegaan, groep A.B. (leider Andries van Dam te 's-Gravenhage). Hij heeft ter Beek een paar maal ontmoet, doch kon over hem geen inlichtingen verschaffen.

-Daarop-

Daarop is te Tilburg een onderzoek ingesteld naar Everardus Chr. ter Beek en aldaar gehoord Cornelis Linnebank, oud 51 jaar, wonende St. Josephstraat 60 te Tilburg, die verklaarde van ter Beek heel weinig te weten. Toen hij met het toezicht op ter Beek belast was, zat deze reeds in het Rijks-Opvoedingsgesticht te Amersfoort. Zoodoende was er voor hem van het uitoefenen van eenig toezicht eigenlijk geen sprake. Hij was wel eens bij ter Beek thuis geweest en kreeg den indruk dat E.Ch. ter Beek wel e uit een goed milieu kwam. Hij wist niet beter of ter Beek verbleef nog altijd in het Rijks-Opvoedingsgesticht.

Op het adres Rijsche-weg 76 te Tilburg werd ter Beek niet aangetroffen. Zijn moeder verklaarde, dat haar zoon als koperslager werkzaam was in Moergestel en als regel ongeveer zes uur n.m. thuis kwam. Het gezin ter Beek bestaat uit Vader - Moeder en dertien kinderen. Over E.Ch. ter Beek vertelde zijn moeder dat hij reeds als kleine jongen verschilde met andere kinderen van zijn leeftijd. Hij wist zijn wil door te voeren en bezat een groote hoeveelheid fantasie. Hij was niet stom en was op school altijd no. 1. van de klas. Hij wilde graag leerem, doch wij konden dat niet financieren. Hij heeft een erg moeilijk karakter, hij is opstandig, van de kerk wilde hij niets weten en bidden deed hij niet, misschien ook wel om ons te plagen, en aan de anderen te lyten zien, dat hij niet meer hoeft te bidden. Hij is erg egoïstisch en eischt voor zichzelf alles op. Hij bezit een manier om anderen, vooral kinderen, zijn wil op te leggen. Hij voelt e veel voor jeugdorganisaties en zou zelf graag leider worden van een dergelijke organisatie. Het ergste nog wel is zijn fantasie. Toen hij uit den Haag terugkwam, liet hij mij brieven lezen, waarin stond dat hij leider zou zijn van een communistische jeugdorganisatie. Wij gelooven zulks niet meer en hebben er om gelachen. Ik heb hem toen gezegd, dat hij die gekke papieren moest vernietigen, hetgeen hij dan ook gedaan heeft. Met zulke brieven, die hij eerst zelf schrijft en dan aan anderen laat lezen, wil hij laten uitkomen dat hij zoo "groot" is. Zijn fantasie kent geen grenzen. en hij schijnt niet voor verbetering vatbaar te zijn. Hij is beslist geen leider van eenige communistische jeugdorganisatie, dat is allemaal fantasie van hem. Hij is mijn zorgenkind en dat zal hij wel blijven ook.

Na op de thuiskomst van E.Ch. ter Beek gewacht te hebben, werd een omzichtig gesprek met hem aangeknoopt. Zijn antwoorden waren stroef en wel overwogen. Al pratende werd het onderwerp van het gesprek in linkse richting gevoerd, totdat ter Beek verklaarde, omtrent het communisme geen verklaringen te kunnen afleggen, daar dit zijn leven in gevaar kon brengen. Voorzichtig werd hem er op gewezen dat zulks door ons niet zoo maar kon worden aangenomen en hij misschien in dit geval reeds overdreef. Hij vroeg daarop of wij lid waren van de Communistische Partij. Hierop werd ontkennend geantwoord. Hij vertelde daarop dat het ons dan ook niet bekend was in welk gevaar hij verkeerde, indien hij over de Partij zou spreken.

Na hem nog eens nadrukkelijk te hebben aangeraden zijn hart uit te storten over al hetgeen hij over het communisme wist, verklaarde hij uiteindelijk het volgende:

Ik zal U precies vertellen hoe alles gegaan is. Toen ik nog op school was, had ik reeds idee om de kinderen te leiden. Ik bezit een zekere macht, waarmede ik de kinderen volkomen op mijn hand kan krijgen, hetgeen me een gevoel geeft een geboren leider te zijn. Ik gebruikte mijn macht bij de K.J.V. met het gevolg dat de kinderen naar mij luisterden en niet naar de leiders. Het gevolg daarvan was, dat ik niet bij de K.J.V. kon blijven. Bovendien "lijdt" ik aan een soort ziekte, dat maakt, dat ik geweldig fantaseer en overdrijf. Ik weet dat ik dat doe en toch

Ik word door mijn fantasie zoo ver meegevoerd, dat ik mijzelf zie als een leider van jeugdorganisaties of iets dergelijks. Ik kan het niet helpen,

- 4 -

kan ik het niet helpen/ doch ik wil "groot" zijn en ik moet mij kunstmatig groot houden, hetgeen mij met mijn fantasie soms wel gelukt. Sommige menschen gelooven mij, meer nuchtere menschen gelooven mij niet.

Ik was ongeveer 13 jaar oud toen ik voelde dat ik niet onder dwang kon leven. Het eerste brak ik met de kerkelijke dwang. Ik kreeg vrienden die ouder waren dan ik, deze vrienden hadden weer oudere vrienden, een van die oudere vrienden was een zekere "Kees", die ergens achter in Tilburg woonde. Hoe zijn naam precies was en waar hij woonde, heb ik nooit geweten. Deze Kees begon mij te beïnvloeden met communistische propaganda. Toen ter tijd voelde ik wel wat voor het communisme en bezochten Kees en ik verschillende vergaderingen. Toen ik 16 jaar oud was, liet Kees mij eens een briefje teekenen, waarop stond dat ik mij voor 10 jaren verbond aan de C.P.N. Contributie behoefde ik niet te betalen, dat kwam wel goed. Waarom ik mij verbond aan de C.P.N. kan ik heden nog niet verklaren. Ik geloofde toen misschien in het communisme, thans kan ik dat niet meer zeggen. Ik kwam in Augustus 1942 in het Huis van Bewaring te Breda in aanraking met een communistischen bewaker, die veel met mij sprak en mij communistische lectuur bezorgde en brieven van andere communisten. De naam van dien bewaker kan ik mij niet meer herinneren.

In Maart 1944 kwam ik in het Rijksopvoedingsgesticht, te Doetinchem ook weer contact met de communisten en toen wij aan de IJssellinie moesten werken voor de Duitschers en ons werd medegedeeld, dat we moesten vluchten, kwam ik in Apeldoorn terecht. Aldaar woonde iemand die ik alleen maar ken als "Gerrit" en die ook weer communist was. Ik kreeg daar verschillende adressen van communisten en kwam van de een bij de ander. Zoo kwam ik bij Andries van Dam in de K.P. terecht te 's-Gravenhage. Genoemde van Dam heeft ook wel communistische ideeën. Ik bezocht gedurende dien tijd enkele communistische vergaderingen, maar ik was daar toch niet erg bij geïnteresseerd.

Daarna kwam ik in de Markthallen te 's-Gravenhage terecht, en ik lag daar tusschen twee communisten, dus vanzelf geraakte ik meer en meer verzeild onder het communisme. Ik verhuisde later naar Duindorp te Scheveningen. In Duindorp waren heel veel ontevreden menschen. Er waren daar veel communistische bewakers, die daar communistische propaganda maakten. De Hoofd-werkmeester daar is ook een communist. Als je daar vrij wilde zijn, moest je maar zeggen dat je communist was, dan kreeg je alles gedaan.

In October 1945 ging ik over naar de cellen-barakken. Ik trof het daar goed, want ik kwam in een cel te zitten met een zekeren Odinet, directeur van de Siemens-fabrieken en een gewezen S.S.-luitenant, genaamd van Enten. Na mijn vrijlating heb ik nog twee weken bij zijn ouders, de familie van Enten, Beeklaan 520 te 's-Gravenhage, gelogeed. In de cellenbarakken werd ik opgesloten. Er zijn daar echter heel wat communisten onder de bewakers en toen ik mededeelde dat ik ook communist was, kwam een gangleoper met mij in contact en haalde mij uit de cel. Ik moest onder de geïnterneerden (propagandische) communistische propaganda maken en onder de aanwezige jonge kerels communistische blaadjes te verspreiden. Een bewaker genaamd Bargpeter wilde mij gebruiken, om te weten te komen of er eenige actie tegen het communisme gevoerd werd.

Door bemiddeling van Mr. Zaayer werd ik uit de cellenbarakken ontslagen. Ik bleef nog twee weken in 's-Gravenhage bij de familie van Enten. Ik kreeg het gevoel dat ik mijn geloof niet mocht verloochenen en keerde naar huis terug.

De brieven, die ik bij mij had, heb ik na mijn verjaardag getypt. Ik ken een beetje typen. Ik moet nogmaals erkennen dat ik aan een soort

-ziekte-

ziekte lijd, waardoor ik word gedwongen te fantaseeren. Daardoor begon ik zelf deze brieven te schrijven, daarbij mijzelf denkend als leider van een groote jeugdbeweging. Ik schreef deze brieven omdat men mij van communistische zijde wel eens gezegd had dat ik groote invloed kon uitoefenen op de jeugd, hetgeen zocals gezegd, inderdaad waar is. Toen ik deze brieven geschreven had, stopte ik ze in mijn portefeuille. Het gootste gedeelte van deze brieven is fantasie. De in deze brieven voorkomende cijfers zocals 720 waren cijfers die wij elkaar in de cellen-barakken gaven. * Ik werd aangeduid met het cijfer 720. Met cel 261 (J.S.7) wordt Bargpeter bedoeld. A.28.H. is een gangloper, zijn naam ken ik niet, hij is ongeveer 1.60 m. lang, mager postuur, blond haar, ongeveer 45 jaar oud. Hij werkt thans in de cantines van de cellenbarakken.

Met no. 9855 wordt bedoeld de jonge Groen. Deze Groen is de spion van de communistische beweging in de cellenbarakken. Ook zijn vader, de oude Groen, welke daar werkzaam is, is een communist die veel propaganda maakt.

Om indruk te maken op mijn gewezen verloofde, Mej. Celia Wijnekus liet ik haar deze brieven lezen en ik deed daar zeer geheimzinnig mee. Op mijn ouders kon ik echter met deze brieven geen indruk maken en deze lachten er om. Ik moest op last van mijn ouders de brieven vernietigen, hetgeen ik ook gedaan heb.

Toen ik op 28 Juni 1946 naar de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen ging, liet ik daar per vergissing mijn portefeuille liggen, waar de door mij geschreven brieven inzaten. Ik erken dat de inhoud van deze brieven aanleiding zouden kunnen geven om mij in moeilijkheden te doen geraken. Mijn fantasie had echter, toen ik deze brieven schreef, op mij de overhand. Ik ben geen lid van de C.P.N. en waarom ik mij met de communisten heb ingelaten, kan ik U echt niet verklaren. Ik heb nooit enig geld van de communistische partij ontvangen, en ik ben thans vast besloten te breken met alles wat met communisme te maken heeft. Ik herhaal, ik kan mijn geloof niet/verloochenen. Het is mij duidelijk geworden dat menschen, die niet in God gelooven geen doel kunnen nastreven, dus in feite doelloos zijn. Ik ben thans thuis en heb mij de laatste tijd geheel afzijdig gehouden van alles wat communistisch is en heb het vaste voornemen op de ingeslagen weg voort te gaan.

Ik beloof dat ik me voortaan zal onthouden verdere onzin te schrijven. Ik zal mijn best doen om in militairen dienst geplaatst te worden, dit is mijn wensch.

1s- Gravenhage, 11 Sept. 1946.

✓ geheel

Ter verkrijging van meerdere gegevens betreffende Everardus Christiaan ter Beek werd op 10-9-'46 gehoord:

1. JOSEFINA - WIJNEKUS-van der Mooren, geboren te Rotterdam 4 Mei 1904, echtgenote van Theodorus Bernardus Wijnokus, bewaker bij de P.R.A. wonende Paramaribostraat 18, 2e etage, die verklaarde:

Ter Beek is begin Augustus 1945 bij ons gekomen. Hij verklaarde toen dat hij al zijn bezittingen bij het bombardement van het Bezuidenhout had verloren, later bleek echter dat hij dat maar verzonnen had. Hij verklaarde ondergronds te werken. Hij gedreeg zich als een net persoon, ging niet uit en ontving nooit vrienden. Hij gaf voor erg vaderlandslievend te zijn en na de capitulatie ging hij bij de B.S. Kort na de bevrijding werd hij echter gearresteerd. In Juni 1946 werd hij uit de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen ontslagen. Hij is toen éénmaal bij ons geweest. Hij was totaal veranderd, hij wilde naar Spanje en vertelde dat hij in militaire dienst zou gaan, alwaar hij bij een geheime organisatie zou komen. Hij had altijd iets bijzonders en was een reuze fantast. Hij schreef dikwijls brieven aan hem zelf gericht, waarin hij de gekste dingen zette.

Hij is verloofd geweest met mijn dochter Celia, die over hem wel meer zou kunnen verklaren. De verloving werd echter verbroken zoodra zij hoorde, dat hij opgepakt was geworden. Van zijn Moeder heb ik 2 brieven ontvangen, waarin zij over hem als volgt schrijft:

"Onze Evert heeft een moeilijk karakter en hij is altijd mijn zorgenkind geweest. Hij heeft een groot verstand en was op school altijd no. 1. Hij kreeg zodoende heel wat verbeelding en is over het paard getild. Hij voelde zich veel te vroeg man. Dat is op den duur verkeerd gegaan."

In haar tweede brief van 11 Juni 1946 schrijft zij:

"Evert is weer thuis. Hij is bij een familie van Enten geweest in de Beeklaan te 's-Gravenhage. Hij heeft in dien tijd weer een fantastisch verhaal opgedischt, waarbij een zekere de Ruyter betrokken zou zijn. Hij blijft nu echter thuis opdat wij betere controle op hem kunnen uitoefenen."

Ik kan U nog verklaren dat hij van zijn ouders niet veel moest hebben, omdat deze te fijn katholiek waren naar zijn zin. Hij wilde niet onder kerkelijke dwang staan.

Daarop gehoord:

2. CELIA WIJNEKUS, geboren te 's-Gravenhage 25 April 1927, van beroep verkoopster, wonende Paramaribostraat 18 2e etage, die verklaarde:

Begin April 1945 heb ik ter Beek leeren kennen, doordat hij bij mijn ouders kwam inwonen. Op 29 April 1945 heb ik mij met hem verloofd, en op 9 Mei 1945 heb ik mijn verloving met hem weer verbroken, toen ik hoorde dat hij opgepakt was geworden. Hij was een geweldige fantast en deed voorkomen of hij voor een ondergrondse werkte. Hij deed altijd even geheimzinnig. Toen hij in begin Juni 1946 uit de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen werd ontslagen, heeft hij mij opgezocht. Hij was totaal veranderd, hij vertelde mij dat hij leider was geworden van een communistische jeugdorganisatie. Hij was daar erg trots op en hij liet mij enkele brieven lezen, die bevestigden dat hij inderdaad jeugdleider was van een communistische organisatie. Op deze brieven kwamen cijfers voor van het aantal leden van die jeugdorganisatie en ook het cijfer 720, hetwelk ook in zijn zakboekje stond. Ik kan deze brieven bij werderzien herkennen. Nadat Mej. Wijnokus een van de op ter Beek gevonden brieven werd vertoond verklaarde zij:

"Dit is een brief met dezelfde inhoud als die ter Beek mij liet lezen. Hij verklaarde tegen mij dat ik tegen niemand daarover mocht praten, daar dit zeer geheim was."

-Daar-

Daar ik hem echter als een groot fantast beschouw, vermoed ik dat hij die brieven zelf geschreven heeft en die mij liet lezen om indruk op mij te maken. Hij heeft dit wel meer gedaan. Het is mij nooit gebleken dat hij inderdaad lid was van een geheime organisatie.

Daarop gehoord:

3. ELISABETH TAMMERIJN-Blomsma, geboren te 's- Gravenhage, 25 Jan. 1900, wonende daltonstraat 10, die verklaarde:

Ter Beek is half December 1944 bij ons komen inwonen. Hij werd hier als onderduiker door de illegaliteit gebracht. Toen hij bij ons was, had hij een schrijfmachine waar hij wel eens briefjes op tikte. Veel weet ik van ter Beek niet af. Het bleek ons al heel spoedig dat ter Beek een reuze fantast is en dat hij zich voor vele dingen leende. Wij gelooven wel dat hij illegaal gewerkt heeft. Gedurende zijn verblijf bij ons kwam bij hem wel eens een ondergedoken Duitscher, genaamd: Egbert von Meerten, welke een deserteur was van het Duitse leger. Na de bevrijding hebben wij niets meer van ter Beek gehoord.

Daarop gehoord:

4. HEELTJE CORNELIA van BENTEN-Kaslander, geboren 12 Mei 1902, wonende Beeklaan 520 te 's-Gravenhage, die verklaarde:

Van ter Beek kan ik U heel weinig verklaren. Hij kwam in begin Juni 1946 hier met de groeten van mijn zoon, die eveneens in de Centrale Bewaarplaats zit opgesloten. Wij hebben hem een paar dagen in huis gehad, zulks op verzoek van mijn zoon, doch ik mocht hem niet erg. Hij bleek geweldig te fantaseeren. Mijn man en ik hebben hem eenmaal thuis opgezocht, toen wij toevallig met de motor in de buurt van Tilburg moesten zijn. Het eenige wat ik van hem kan zeggen, is, dat hij een wonderlijk heerschap is, met vreemde ideeën.

Daarop gehoord:

5. ANDRIES VAN DAM, geboren te 's- Gravenhage, 8 Juni 1902, van beroep expeditie, wonende Celsiusstraat 110, die verklaarde:

"Gedurende de bezetting was ik leider van een K.P. genaamd A.B. (groep Bob Oosthoek) te 's- Gravenhage. In September kreeg ik E. ter Beek in mijn groep, die verklaarde veel illegaal werk te hebben verricht. Later bleek echter dat van dit alles niets waar was en hij in het geheel niet ondergronds gewerkt had. Hij was een reuze fantast en vertrouwen deden wij hem niet. Hij zat echter in de groep en wij konden hem niet kwijt, daar we bang waren dat hij ons zou verraden. Daarom hebben wij hem al dien tijd gesteund. Hij heeft echter nooit voor de illegaliteit iets gedaan, en kan zich daar dan ook niet op beroepen. Later ging hij inbreken, en naar ik vermoed, heeft hij mij bij de S.D. verraden, waardoor ik gepakt werd. Dit hebben wij echter nooit kunnen bewijzen. Hij praat heel mooi, doch in werkelijkheid is hij een gevaarlijk heerschap. Ik voor mij geloof niet, dat hij een politieke richting had, doch meer voor zichzelf leefde."

Opgemerkt zij dat de, in de verklaring van Mevr. Elisabeth Hammerijn (no. 3) bedoelde Duitscher Egbert von Meerten, genaamd is:

EGON EDELBERT MERTEN, geboren te Wuppertal 9 Mei 1918, van beroep journalist, wonende Groenhovenstraat 16.

Genoemde Merten is in 1944 als korporaal van de Duitse Weermacht hier in ons land ondergedoken, omdat hij anti-nazi was. Hij is toen bij een K.P. gegaan, groep A.B. (leider Andries van Dam te 's-Gravenhage). Hij heeft ter Beek een paar maal ontmoet, doch kon over hem geen inlichtingen verschaffen.

-Daarop-

Daarop is te Tilburg een onderzoek ingesteld naar Everardus Chr. ter Beek en aldaar gehoord Cornelis Linnebank, oud 51 jaar, wonende St. Josephstraat 60 te Tilburg, die verklaarde van ter Beek heel weinig te weten. Toen hij met het toezicht op ter Beek belast was, zat deze reeds in het Rijks-Opvoedingsgesticht te Amersfoort. Zodoende was er voor hem van het uitoefenen van eenig toezicht eigenlijk geen sprake. Hij was wel eens bij ter Beek thuis geweest en kreeg den indruk dat E.Ch. ter Beek wel e uit een goed milieu kwam. Hij wist niet beter of ter Beek verbleef nog altijd in het Rijks-Opvoedingsgesticht.

Op het adres Rijsche-weg 76 te Tilburg werd ter Beek niet aangetroffen. Zijn moeder verklaarde, dat haar zoon als koperslager werkzaam was in Moergestel en als regel ongeveer zes uur n.m. thuis kwam. Het gezin ter Beek bestaat uit Vader - Moeder en dertien kinderen. Over E.Ch. ter Beek vertelde zijn moeder dat hij reeds als kleine jongen verschilde met andere kinderen van zijn leeftijd. Hij wist zijn wil door te voeren en bezat een groote hoeveelheid fantasie. Hij was niet stom en was op school altijd no. 1. van de klas. Hij wilde graag leeren, doch wij konden dat niet financieren. Hij heeft een erg moeilijk karakter, hij is opstandig, van de kerk wilde hij niets weten en bidden deed hij niet, misschien ook wel om ons te plagen, en aan de anderen te laten zien, dat hij niet meer hoeft te bidden. Hij is erg egoïstisch en eischt voor zichzelf alles op. Hij bezit een manier om anderen, vooral kinderen, zijn wil op te leggen. Hij voelt e veel voor jeugdorganisaties en zou zelf graag leider worden van een dergelijke organisatie.

Het ergste nog wel is zijn fantasie. Toen hij uit den Haag terugkwam, liet hij mij brieven lezen, waarin stond dat hij leider zou zijn van een communistische jeugdorganisatie. Wij gelooven zulks niet meer en hebben er om gelachen. Ik heb hem toen gezegd, dat hij die gekke papieren moest vernietigen, hetgeen hij dan ook gedaan heeft. Met zulke brieven, die hij eerst zelf schrijft en dan aan anderen laat lezen, wil hij laten uitkomen dat hij zoo "groot" is. Zijn fantasie kent geen grenzen. en hij schijnt niet voor verbetering vatbaar te zijn. Hij is beslist geen leider van eenige communistische jeugdorganisatie, dat is allemaal fantasie van hem. Hij is mijn zorgenkind en dat zal hij wel blijven ook.

Na op de thuiskomst van E.Ch. ter Beek gewacht te hebben, werd een omzichtig gesprek met hem aangeknoopt. Zijn antwoorden waren stroef en wel overwogen. Al pratende werd het onderwerp van het gesprek in linkse richting gevoerd, totdat ter Beek verklaarde, omtrent het communisme geen verklaringen te kunnen afleggen, daar dit zijn leven in gevaar kon brengen. Voorzichtig werd hem er op gewezen dat zulks door ons niet zoo maar kon worden aangenomen en hij misschien in dit geval reeds overdreef. Hij vroeg daarop of wij lid waren van de Communistische Partij. Hierop werd ontkennend geantwoord. Hij vertelde daarop dat het ons dan ook niet bekend was in welk gevaar hij verkeerde, indien hij over de Partij zou spreken.

Na hem nog eens nadrukkelijk te hebben aangeraden zijn hart uit te storten over al hetgeen hij over het communisme wist, verklaarde hij uiteindelijk het volgende:

Ik zal U precies vertellen hoe alles gegaan is. Toen ik nog op school was, had ik reeds idee om de kinderen te leiden. Ik bezit een zekere macht, waarmee ik de kinderen volkomen op mijn hand kan krijgen, hetgeen me een gevoel geeft een geboren leider te zijn. Ik gebruikte mijn macht bij de K.J.V. met het gevolg dat de kinderen naar mij luisterden en niet naar de leiders. Het gevolg daarvan was, dat ik niet bij de K.J.V. kon blijven. Bovendien "lijdt" ik aan een soort ziekte, dat maakt, dat ik geweldig fantaseer en overdrijf. Ik weet dat ik dat doe en toch

∟ Ik word door mijn fantasie zoo ver meegevoerd, dat ik mijzelf zie als een leider van jeugdorganisaties of iets dergelijks. Ik kan het niet helpen,

- 4 -

kan ik het niet helpen / doch ik wil "groot" zijn en ik moet mij kunstmatig groot houden, hetgeen mij met mijn fantasie soms wel gelukt. Sommige menschen gelooven mij, meer machtere menschen gelooven mij niet.

Ik was ongeveer 13 jaar oud toen ikvoelde dat ik niet onder dwang kon leven. Het eerste brak ik met de kerkelijke dwang. Ik kreeg vrienden die ouder waren dan ik, deze vrienden hadden weer oudere vrienden, een van die oudere vrienden was een zekere "Kees", die ergens achter in Tilburg woonde. Hoe zijn naam precies was en waar hij woonde, heb ik nooit geweten. Deze Kees begon mij te beïnvloeden met communistische propaganda. Toen ter tijd voelde ik wel wat voor het communisme en bezochten Kees en ik verschillende vergaderingen. Toen ik 16 jaar oud was, liet Kees mij eens een briefje teekenen, waarop stond dat ik mij voor 10 jaren verbond aan de C.P.N. Contributie behoefde ik niet te betalen, dat kwam wel goed. Waarom ik mij verbond aan de C.P.N. kan ik heden nog niet verklaren. Ik geloofde toen misschien in het communisme, thans kan ik dat niet meer zeggen. Ik kwam in Augustus 1942 in het Huis van Bewaring te Breda in aanraking met een communistischen bewaker, die veel met mij sprak en mij communistische lectuur bezorgde en brieven van andere communisten. De naam van dien bewaker kan ik mij niet meer herinneren.

In Maart 1944 kwam ik in het Rijksopvoedingsgesticht, ^{te Doetinchem} daar kreeg ik ook weer contact met de communisten en toen wij aan de IJssellinie moesten werken voor de Duitschers en ons werd medegedeeld, dat we moesten vluchten, kwam ik in Apeldoorn terecht. Aldaar woonde iemand die ik alleen maar ken als "Gerrit" en die ook weer communist was. Ik kreeg daar verschillende adressen van communisten en kwam van de een bij de ander. Zoo kwam ik bij Andries van Dam in de K.P. terecht te 's-Gravenhage. Genoemde van Dam heeft ook wel communistische ideeën. Ik bezocht gedurende dien tijd enkele communistische vergaderingen, maar ik was daar toch niet erg bij geïnteresseerd.

Daarna kwam ik in de Markthallen te 's-Gravenhage terecht, en ik lag daar tusschen twee communisten, dus vanzelf geraakte ik meer en meer verzeild onder het communisme. Ik verhuisde later naar Duindorp te Scheveningen. In Duindorp waren heel veel ontevreden menschen. Er waren daar veel communistische bewakers, die daar communistische propaganda maakten. De Hoofd-werkmeester daar is ook een communist. Als je daar vrij wilde zijn, moest je maar zeggen dat je communist was, dan kreeg je alles gedaan.

In October 1945 ging ik over naar de cellen-barakken. Ik trof het daar goed, want ik kwam in een cel te zitten met een zekeren Odinet, directeur van de Siemens-fabrieken en een gewezen S.S.-luitenant, genaamd van Enten. Na mijn vrijlating heb ik nog twee weken bij zijn ouders, de familie van Enten, Beeklaan 520 te 's-Gravenhage, gelogeerd geweest. In de cellenbarakken werd ik opgesloten. Er zijn daar echter heel wat communisten onder de bewakers en toen ik mededeelde dat ik ook communist was, kwam een ganglooper met mij in contact en haalde mij uit de cel. Ik moest onder de geïnterneerden (propagandische) communistische propaganda maken en onder de aanwezige jonge kerels communistische blaadjes te verspreiden. Een bewaker genaamd Bargpeter wilde mij gebruiken, om te weten te komen of er eenige actie tegen het communisme bevoerd werd.

Door bemiddeling van Mr. Zaayer werd ik uit de cellenbarakken ontslagen. Ik bleef nog twee weken in 's-Gravenhage bij de familie van Enten. Ik kreeg het gevoel dat ik mijn geloof niet mocht verloochenen en keerde naar huis terug.

De brieven, die ik bij mij had, heb ik na mijn verjaardag getypt. Ik ken een beetje typen. Ik moet nogmaals erkennen dat ik aan een soort

-ziekte-

ziekte lijd, waardoor ik word gedwongen te fantaseeren. Daardoor begon ik zelf deze brieven te schrijven, daarbij mijzelf denkend als leider van een groote jeugdbeweging. Ik schreef deze brieven omdat men mij van communistische zijde wel eens gezegd had dat ik groote invloed kon uitoefenen op de jeugd, hetgeen zooals gezegd, inderdaad waar is. Toen ik deze brieven geschreven had, stopte ik ze in mijn portefeuille. Het goetste gedeelte van deze brieven is fantasie. De in deze brieven voorkomende cijfers zooals 720 waren cijfers die wij elkaar in de cellen-barakken gaven. * Ik werd aangeduid met het cijfer 720. Met cel 261 (J.S.7) wordt Bargpeter bedoeld. A.28.H. is een gangloper, zijn naam ken ik niet, hij is ongeveer 1.60 m. lang, mager postuur, blond haar, ongeveer 45 jaar oud. Hij werkt thans in de cantine van de cellenbarakken.

Met no. 9855 wordt bedoeld de jonge Groen. Deze Groen is de spion van de communistische beweging in de cellenbarakken. Ook zijn vader, de oude Groen, welke daar werkzaam is, is een communist die veel propaganda maakt.

Om indruk te maken op mijn gewezen verloofde, Mej. Celia Wijnekus liet ik haar deze brieven lezen en ik deed daar zeer geheimzinnig mee. Op mijn ouders kon ik echter met deze brieven geen indruk maken en deze lachten er om. Ik moest op last van mijn ouders de brieven vernietigen, hetgeen ik ook gedaan heb.

Toen ik op 28 Juni 1946 naar de Centrale Bewaarplaats te Scheveningen ging, liet ik daar per vergissing mijn portefeuille liggen, waar de door mij geschreven brieven inzaten. Ik erken dat de inhoud van deze brieven aanleiding zouden kunnen geven om mij in moeilijkheden te doen geraken. Mijn fantasie had echter, toen ik deze brieven schreef, op mij de overhand. Ik ben geen lid van de C.F.N. en waarom ik mij met de communisten heb ingelaten, kan ik U echt niet verklaren. Ik heb nooit eenig geld van de communistische partij ontvangen, en ik ben thans vast besloten te breken met alles wat met communisme te maken heeft. Ik herhaal, ik kan mijn geloof niet verloochenen. Het is mij duidelijk geworden dat menschen, die niet in God gelooven geen doel kunnen nastreven, dus in feite doelloos zijn. Ik ben thans thuis en heb mij de laatste tijd geheel afzijdig gehouden van alles wat communistisch is en heb het vaste voornemen op de ingeslagen weg voort te gaan.

Ik beloof dat ik me voortaan zal onthouden verdere onzin te schrijven. Ik zal mijn best doen om in militairen dienst geplaatst te worden, dit is mijn wensch.

1s- Gravenhage, 11 Sept. 1946.

Geheel